

РЕШЕНИЕ

№ 304

гр. Варна, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 13 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20243110200407 по описа за 2024 година

Производството е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН въз основа на жалба предявена от С. С. Б. против НП № 23-0460-001543/16.11.2023 г. на Началника на група към 5 РУП - при ОД на МВР-Варна, с което на основание чл. 185 от ЗДвП му е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се оспорва посочената в НП фактическа обстановка досежно механизма на настъпване на процесното ПТП. Навеждат се доводи, че в хода на административно-наказателното производство е допуснато неотстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото е налице разминаване между словесното описание и квалификацията на нарушението в АУАН и НП. Формира се извод, че с оглед конкретните обстоятелства, свързани с механизма и причините за настъпване на произшествието не е налице виновно поведение на водача. Искане се НП да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно.

В хода на съдебното производство, възз. Б., редовно призована, не се явява, представлява се от адв. М. при АК-Варна, която поддържа жалбата. В заседание по същество пледира НП да бъде отменено с оглед изложените в

жалбата доводи, като се претендира осъждане на въззиваемата страна да заплати на сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, не изпраща представител. Постъпили са писмени бележки от процесуален представител.

След преценка доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

На 28.09.2023 г. въз.Б. управлявал собственото си ИНЕС – тротинеткав к.к.Златни пясъци. Около 14, 20 часа, на алеята пред хотел Интернационал не контролира МПС което управлява в следствие на възникнала внезапна техническа неизправност, в следствие на което водача пада. Настъпили материални щети по МПС, а водача получава телесни увреждания.

На местопроизшествието бил изпратен дежурен полицейски екип при 5 РПУ Варна между които свид.Б... След като бил извършен оглед на местопроизшествието св. Б. съставил на възз. Б. АУАН за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателката за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, като му е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 20лева на основание чл. 185 от ЗДвП.

В хода на съдебното производство са разпитани в качеството на свидетели актосъставителят – св. Б.. Приобщени са към материалите по делото материалите по АНП.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните в съдебното производство писмени доказателства по АНП и от гласните доказателства, приобщени към делото, които съдът кредитира като относими към предмета на доказване.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност, обосноваост и справедливост на наложеното административно наказание прави следните изводи:

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за

цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока за обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- от Началника на група в 5 РПУ ОД на МВР- Варна, съгласно Заповед № 81213-32/2021 г. на Министъра на вътрешните работи.

Като разгледа жалбата относно процесуалната законосъобразност на издаденото НП, съдът констатира, че в хода на административно-наказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице. В описанието на нарушението в НП липсва необходимата конкретизация на релевантните факти, която е предпоставка за реално и ефективно упражняване правото на защита на наказаното лице. Не е посочено кои конкретни условия на пътя не са съобразени, а са изброени всички цитирани такива в нормативната разпоредба на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП. При така изложеното описание, е останало неясно за наказаното лице, в какво се изразява виновното поведение на въззивника, както правило визирано в ЗДвП не е спазил. Възникването на внезапна техническа повреда на управляваното от него МПС не е факт който може да доведе до нарушаване на ЗДвП. В случаят е следвало АНО да опише с кой свои действия въззивника е нарушил закона.

Посочените пороци са ограничили правото на защита на наказания, на когото следва да се осигури възможност да реализира ефективно защитата си в пълен обем и във всички фази на административно-наказателното производство.

Независимо от горното, съдът с оглед служебното начало, разгледа жалбата и по същество като констатира от правна страна следното:

При издаването на атакуваното наказателно постановление, административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации на акта за установяване на административно нарушение, които

при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. От друга страна, по силата на чл. 16, ал. 2 НПК във връзка с чл. 84 ЗАНН в съдебното производство тези констатации нямат обвързваща доказателствена сила. Тази позиция категорично е застъпена и в Постановление № 10/1973 г. на Пленума на ВС. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства обаче, въпреки всестранното, пълно и обективно изследване на фактите, предмет на доказване, чрез способите на административно-наказателното производство, не се установи по несъмнен и категоричен начин, че жалбоподателят е осъществил визираното в АУАН и наказателно постановление административно нарушение по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, а именно, че да не е контролирал МПС което управлява.

В случая безспорно се установява, че при управление на процесното МПС е възникнала внезапна повреда. Липсват обаче гласни респ. писмени доказателства, от които да се установява дали това се дължи виновно поведение на въззивника. Въз основа на събрания доказателствен материал не са установени обективни факти, въз основа на които да се формира извод, че произшествието е възникнало внезапно и не се дължи на виновно поведение от водача. С оглед на изложеното, съдът намира, че позоваването от АНО на разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП се основава на предположение, поради което фактическата обстановка досежно механизма на извършеното деяние и извода за нарушения материален закон се явяват необосновани.

Разпоредбата на 20, ал. 1 ЗДвП е в насока, че водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

Съда приема че е налице разпоредбата на чл. 15 НК, и не е виновно извършено деянието, когато деецът не е бил длъжен или не е могъл да предвиди настъпването на общественоопасните последици (случайно деяние). Внезапно настъпилата техническа неизправност, не е предполагаема опасност която същият да е бил длъжен да предвиди, както и да предвиди настъпването на общественоопасните последици.

По смисъла на § 6, т. 30 от ДР. "пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. Въз основа на доказателствата по делото се установява безспорно, че в обхвата на настъпилите вредни последици се отнасят единствено имуществените щети, настъпили за МПС на въззивника и телесните увреждания, засягащи собствената му личност. В контекста на разпоредбата на § 6т. 30 от ДР на ЗДвП, съдът намира, че логическото тълкуване на нормата с оглед необходимостта деянието да е обществено опасно обхваща в легалната дефиниция на пътно-транспортното произшествие само случаите на ощетяване на имуществото и засягане на личността вследствие на инцидента на лица, различни от виновния водач. Противното би наложило ангажиране на административнонаказателна отговорност за деяния, които не се характеризират с конкретна обществена опасност, доколкото не настъпват вреди за друго освен за извършителя вследствие на същите.

Съдът намира, че обжалваното наказателно постановление не е издадено при спазване изискванията на чл.57ал.1 от ЗАНН, тъй като същото не съдържа изискуемите реквизити. Съгласно цитираната по-горе разпоредба, задължителните реквизити, които трябва да съдържа наказателното постановление, посочени в т.5 са: описание на нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. В конкретния случай в наказателното постановление не се съдържат тези реквизити- липсва описание на нарушенията и обстоятелства, при които са извършени, като непосочването им представлява съществено процесуално нарушение. Нещо повече, налице е несъответствие между нарушението, което му описано в обстоятелствената част на НП и посочената за нарушена правна норма.

В този смисъл, в обстоятелствената част на НП следва да са посочени всички факти, касаещи съставомерните признаци на нарушението. Видно от съдържанието на НП, в обстоятелствената му част се съдържа единствено правният извод на АНО, че не контролира МПС което управлява и в следствие на възникнала внезапна техническа повреда.

С оглед на изложените по-горе доводи за незаконосъобразност и

необоснованост на издаденото НП, съдът намира, че НП следва да бъде отменено.

Следва да се съобрази и обстоятелството, че полицейските служители са съставили на жалбоподателя АУАН, тъй като той е искал изготвянето на Протокол за ПТП, нужен за представяне пред застраховател, т.е. административния орган не е установил наличие на противоправно поведение на жалбоподателя, а се е съобразил с исканията на жалбоподателя.

На последно място състава на съда намира, и че са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, като се вземат предвид индивидуализиращите обстоятелства: при възникналото ПТП няма засегнат или пострадал друг участник в движението. Няма данни за други щети, освен тези по МПС на самия жалбоподател. В този смисъл няма накърнени обществени отношения и причинен вредоносен резултат. При извършване на преценката си, съдът взе предвид, както фактическите данни по конкретния случай – вида на нарушението, начина на извършването му, степента на обществена опасност, така и моралната му укоримост. В случая тежестта на нарушението не е висока, предвид незначителната обществена опасност, характера на засягане на обществените отношения и факта, че единственият потърпевш е самият жалбоподател.

Само за пълнота следва да се отбележи че административно-наказващия орган е определил като съответна санкционна норма на разпоредбата на [чл. 20, ал. 1 от ЗДвП](#), разпоредбата на [чл. 185 от ЗДвП](#), която е общата санкционна норма и се прилага тогава когато е извършено нарушение по ЗДвП, но не е предвидена изрична санкционна норма за него. Същата е в твърд размер от 20 лева и като размер е в интерес на жалбоподателя.

С оглед направеното искане от процесуалния представител на въззивника за присъждане на адвокатско възнаграждение, съдът установи от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал. 3 от ЗАНН](#) в съдебните производства по обжалване на издадени НП пред районния съд страните имат право на присъждане на разноси по реда на [Административнопроцесуалния](#)

кодекс. Разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал. 1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В хода на съдебното производство е приобщен договор за правна помощ между въззивника и адв. М., видно от който на адвоката е заплатено възнаграждение в размер на 400лева.

С оглед на изложеното, като взе предвид приложения по делото договор за правна помощ, както и конкретния предмет и сложност на делото съдът намери, че следва да присъди в полза на жалбоподателя сумата от 400 лева за заплатеното от същия адвокатско възнаграждение.

С оглед изхода на делото, съдът констатира, че следва да остави без уважение искането на процесуалния представител на въззивника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 23-0460-001543/16.11.2023 г. на Началник група към 5 РУП при ОД на МВР-Варна, с което на С. С. Б., ЕГН ***** на основание чл. 185 от ЗДвП му е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР – Варна да заплати в полза на възз. С. С. Б., ЕГН ***** сумата от 400 лева, представляваща направените от същата разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган, по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____